

A. D. BLOHIN

ILJITSIÄ TAPAAMASSA

Osanani on ollut suuri onni tavata V. I. Leniniä ja keskustella hänen kanssaan. Ja jokainen tapaamiseni muodostui minulle havainnolliseksi näytteeksi vallankumouksellisesta asioihin suhtautumisesta, on ollut oppina koko iäksi...

Puolueen VII edustajakokouksessa Lenin esitti tehtävän „sotilaallisten tietojen ja sotaoperaatioiden kaikinpuolisesta, systemaattisesta ja yleisestä opettamisesta täyskasvuiselle väestölle sukupuoleen katsomatta”. On päästävä siihen, puhui Lenin, että työläiset ja talonpojat joka päivä „opettelisivat sotimaan”.

Lenin kehotti käyttämään täydellisesti hyväksi levähdystaukoa, joka oli saatu Brestin rauhan ansiosta, vankan armeijan ja vankan selustan luomiseen.

Rintama tarvitsi uusia joukko-osastoja. Leninin käskystä niitä muodostivat tasavallan sotilaskomissariaatit. Moskovan Zamoskvoretšjen piirin sotilaskomissaarina minun tovereitteni kanssa tuli myös muodostaa muutamia uusia joukkoyksiköitä.

Kerran tätä tehtävää täyttäessämme J. M. Sverdlov kutsui meidät Kremltiin. Hänen kanssaan lähdimme Iljitšin luo.

Vladimir Iljitš otti meidät ystävällisesti vastaan, kätteli, pyysi istumaan ja kyseli Punaisen Armeijan uusien joukko-osastojen järjestämisestä.

Selostimme asiaa yksityiskohtaisesti. Kerroimme, että Puna-kaartin osastoista oli muodostettu ja majoitettu kasarmeihin perusväen muodostelmia ja yksiköitä. Muodostimme uusia rykmenttejä: Varsovan punaisen, Lodzin punaisen, Krakovan punaisen ja Kiinalaisten vapaaehtoisten rykmentin.

Vladimir Iljitšiä kiinnosti, montako joukko-osastoa ja yksiköä oli lähetetty rintamalle, mistä saamme aseita ja vaateetusta uusia rykmenttejä varten. Me sanoimme, että piirissä on sotilasvarusteidas, jossa on riittävästi varastoja. Aseet kunnos-

tamme konepajoissa. Kuunneltuaan tarkkaavaisesti Vladimir Iljitš huomautti:

— Eikö teistä, toverit, näytä siltä, että te suhtaudutte uusien joukko-osastojen muodostamiseen paikalliselta ettekä valtiolliselta näkökannalta?

Lenin osoitti, että me käytämme väärin valtion säästöjä (hän tarkoitti sillä etupäässä sotilasvarustehtaan varastoja), kun käytämme niitä vain oman piirimme tarpeisiin, jotka voidaan tyydyttää piirissä toimivien pienten tuotantolaitosten avulla.

Ei kai tarvinne puhua, kuinka tärkeä merkitys meille oli noilla keskusteluilla, joissa Lenin neuvoi meitä suhtautumaan jokaiseen asiaan valtakunnan etuja silmällä pitäen, turvautumaan kaikessa joukkojen tukeen pitämällä niihin kiinteää yhteyttä.

Leninin neuvoa noudattaen otimme välittömästi yhteyden sellaisten pienten yksityislaitosten työläisiin, jotka eivät olleet puolustuslaitoksia. Piirissämme oli muun muassa yksityinen makaronitehdas. Me menimme sinne, puhuimme työmiesten kanssa, ja he täyttivät mielellään pyyntömme. Muutaman päivän kuluttua he korjasivat panssariauton, joka annettiin rintamalle läheville joukko-osastoille.

Hyvin opettavainen oli minulle vielä eräs keskustelu Iljitšin kanssa. Se tapahtui Punakaartista vakituiseen armeijaan siirtymisen kaudella. Keskustelun sai aikaan seuraava tapahtuma.

Punakaartilaisjuna tuli kiertorataa pitkin Kanatšikovajan huvilalle. Sain kaupungin sotilaskomissariaatista käskyn ottaa vastaan joukko-osaston ja sijoittaa sen useampiin yksikköihin samoin kuin muutkin osastot niiden siirtyessä vakituiseen armeijaan. Mutta punakaartilaisosastoa vaivasi sissihenki eikä se tahtonut täyttää käskyä. Lähestyessämme junaa huomasimme meihin suunnatut konekiväärit. Silloin käskin työntää esiin kanuunat. Vasta sen jälkeen joukko-osasto rivistäytyi vastaanottoa varten.

Kerroin tästä tapauksesta Vladimir Iljitšille.

Vladimir Iljitš sanoi, että olimme menetelleet väärin, ettei tykein ja konekiväärein saa opettaa omaa väkeä, vaan on bolševistisilla totuuden sanoilla kärsivällisesti selitettävä heille, että vallankumous vaatii armeijan uutta järjestämistä, että puolueen ja hallituksen direktiivit on täytettävä vastustelematta, tietoisesti.

— Meidän pitää,— puhui hän,— kaikin voimin ja keinoin suojella vallankumousta. Mutta suojellessamme sitä on otettava selvää, ketkä ovat ystäviä, ketkä vihollisia. On opittava totuudenmukaisesti ja selvästi keskustelemaan kansan kanssa, saatava se vakuuttumaan meidän olevan oikeassa.

Muistan, että piirimme tarkastuksen jälkeen tuli käsky luovuttaa osa vaatetusta ja varusteita Lefortovon piiriin.

Emme ajoissa täyttäneet tuota käskyä ja siten rikoimme sotilaskuria. Sen johdosta meidät kutsuttiin Vladimir Iljitšin luokse.

Lenin puhui täytäntöönpanon ehdottomasta välttämättömyydestä, jota ilman ei voida voittaa vihollista eikä kohottaa valtakunnan puolustuskuntoisuutta.

— Tämän kerran annamme teille anteeksi,— virkkoi hän.— Mutta pitääkää mielessänne, että vallankumouksen suojelijoilla tulee olla rautainen kuri ja heidän itsensä on juurrutettava sitä kaikessa järkkymättä.

Nämä Vladimir Iljitšin huomautukset pidän aina mielessäni, pidän niitä nykyäänkin ohjeena käytännöllisessä työssäni.

